

רשת ארחות על כל האולם

דוגמניות עם בעיות לדוגמה

יש דוגמניות, שלא זו בלבד שהן מופי עות בעולם הזה, אלא עוד קורים להן כל מיני דברים:

★ ★ ★

מי זוכר את אייבי ניקולסון? הדוגמנית האמריקאית, תושבת פאריס, שעידוא בן גוריון השתגע אחרי ריה ושם אותה ב' שער סיפורה המתורקם והמפואר, והיא נורא רצתה, לדבריה, להשתתף בסרט מי שלו, אילו היה עור שה סרט.

ובכן — היא הח' ליטה שטוני פרקינס הוא בדיק מה ש' דשם בשבילה הר' פא. אץ פרקינס סבר אחרת, וגם אמר לה זאת. יש להניח, ש' אפילו לבס לשפ'כ את החיון הביישני נבד'מיקצוני שלו.

ניקולסון

העלמה ניקולסון נפגעה מאוד, ואפילו התאבדה צעת לכבוד המאורע, וכשזה לא עזר, היא נסעה להבראה, עם פלסטרס על אמות ידיה.

לשניהם שלום. ★ ★ ★

עוד דוגמנית עם בעיות — היא הרונת הצוננת לבית פאולוצי, ש' תצלום עירום שלה הופיע בירחון האמרי' קאי באזאר, וסימל בכך את ההתנערות של אמריקה הפורי' טנית. ובכן — לא רק מעל דפי העולם הזה עורר הצילום פולמוס: רוזנת או לא רוזנת, אבל כ' תוצאה מפורסם ה' תמונה — נחזק שמה מן המהדורה האמריקאית החזשה של מיהרמי — רשימת חברי החב' רה הגבוהה.

פאולוצי זה יפה, ככה?

לוליטה והמשורר

על המשורר דויד אבידן מספרים שכאשר העלו בכנסת את גיל הקטינות מ-16 ל-17, הגיב הוא בעלבון: «לעזאזל! גזלו מאתנו מתור שלם».

אבידן, המעדיף מכוניות גדולות ונשים קטנטנות, הנציח את השקפתו בפיומן, ש' הוא אחד הפופולריים בתקליטו החדש של אריה לביא — שיר הכובש'עשרה: אני מאמץ אותך ללא משרד הסעד / את תתבגרי אצלי בלי תעודת בגרות / ... תמיד רצוי, בתי, שזה יקרה לך / עם איש בוגר ממך בדור שלם.

כמשורר אמיתי, פירט הוא את דעותיו אף בפואמה, אותה כינה, כמוכן, לוליטה: לוליטה גדוליתה / לבוא היס? / עוד לא קנית / לי סרט אדום / ... משרד ה' חינוך הוא משרד חשוב / אץ משרד החיון הוא משרד קשוב / לכל נערה חמודה ש' אין / לה חשק ללמוד ולהיבחן.

★ ★ ★

לכבוד פורים, החליט משורר אחר, שאין דבר עליו ואמין מאשר להשמיץ קולגה, ב' יפה היפה

יפה היפה

שוב מתאשר הכלל שלא כל הבהורות הנקראות יפה חייבות להיות מכוונות. מנהלי שרותי-טלביזיה בארצות-הברית, לא השתכנעו מן העובדה שחצקל איש'סית אוהב את יפה ירקוני כמות שהיא. הם יעצו לה לבצע ניתוח פלאסטי באפה המפורסם. היא קיבלה את עצתם.

בעלה, שייקה ירקוני, שינה את מקצועו. משוט'מה הוא אינו עוסק במסחר, למרות הנסיון העשיר שרכש לו בעסקות הסנדורים ואירס'יו. (האם משרד-הבטחון ויחזקאל סתר לא יכלו לתת לו המלצות?) הוא עכשיו אמרן. ולמי שלא יודע זאת: הוא האיש שזיכה אותנו בביקורן של האחיות בארי. חוץ מזה, הוא רוצה להפיק מחזה מוס'י קלי. אנחנו היינו מציעים את השם: «חוק ההתיישנות».

האם נכון ש:

- שגוריר מדינה גדולה נכנס השבוע ל- בית-החולים — על מנת לעבור ניתוח פלאסטי. הוא החליט שאינו יפה מספיק, ושמה שתפר לו, זהו אף יותר צר.
- אותו שגוריר עצמו מחור במרץ עצום אחרי כעלת חנות דיונופיות יפהפיה, אבל נשואה. כשכא לבקרה פעם ראשונה — טעה במספר הבית, נכנס לתוך חנות אחרת, נת' קבל לתדהמתו בזוג ישישים. כדי לצאת ב' כבוד מן הסכך (האצילות מחייבת), קנה מבעלי החנות סחורות מלוא השק.
- דיפלומט אחר נשלח מישראל לתפקיד חשוב בארץ רחוקה-רחוקה. את מינויו קיבל תורות לאשתו — שהשתדלה אצל שניים מ' חשובי השלטון. מסתבר שהיא השתדלה ב' מרץ ובתקשנות כה רבים, שהם הקדימו לשלוח את הונג בחצי שנה קודם מן ה' מועד שנקבע מראש.

המחשוף של הבדואית

ממריאות מהר מאוד, וכך, עוד כטרם ידעה חילאס כמה מאשימים אותה — כבר ידעו זאת עתוני חוץ-לארץ. העתונים הצרפתיים הרומנטיים סיפרו על «מאסה הארי הגלילי לית', והוסיפו לתצלומה ריטוש שהפך או' תה לפאטמה הארי. בעתונות הגרמנית הופיע הסיפור מאוחר יותר. אבל כשהופיע, היה הוא ראוי ל' היכלל בארץ לילה ויליה:

★ ★ ★

ראשית יודע העתון לספר שחילאס עבדה גם עבור לבנון וגם עבור ישראל. הבדל טכני קטן מן המצ'י — אות — הלבנונים, הם שתפסו אותה (!) אסרוה בכלא לבנון ני.

מישהו חושב ש' זוהי ידיעה לא מוס'י מכת? כתב העתון ראיין אפילו את מנ' הל הכלא, שסיפר כי חילאס היא כל' כך ערמומית זמפ' תה, שנאלצו להפ' קיד עליה רק שוט' רות — כדי שלא תדיח את השוטרים-הזכ' רים. העתון פסק את דינה — מאסר-עולם או מוות. «במורה, משפטי הריגול הם קצ' רים», מסביר העתון לקוראים הנבערים.

חילאס, מספרת הכתבה, גדלה במידבר ה' גליל. מגיל 5 קיבלה היא אוהל משלה. מגיל חמש-עשרה החלה לעבור את הגבול ללבנון. בעיקר נהגה היא לט'וס לשם מישראל. נערכת עכשיו חקירה במל-התעופה (זה דחקא נכון, ראה שער). ואבוי לזה שעור לה לעקוף את הביקורת. איך היא קיבלה את הידיעות? באוהלה (מתואר בתמונה: מכליל אה, תמונות-שמן ומנורות-חשמל). נהגה לארח את האנשים שהביאו לה ידיעות — בעזרת נערות ש' הופיעו בריקודי-בטן, ונסוגו ברעץ הנכון. עבור האינפורמציה שקיבלה תמורת קס' מיה, שילמו לה פשוט: בזהב וביהלומים. שקים שקים מהם מילאו את אוהלה.

אכל המון הרמונים, וכך הוא נהפך לאשה. הנאבדים התחתנו בטקס המוני, כשכל ה' קוראים משתאים למחשופה של הכלה. אבל לאחר שמונה חודשים כבר דרשה מאדאם גט ממסייה. היא התאוננה שהוא נהג בה באכזריות רוחנית, היה מכה אותה תמיד על אחוריה, ובגד בה «עם איוו מין אשה אחרת».

אך בעלה מסרב לתת לה גט. טענתו היא פשוטה: אשתי היא גבר, ומשום כך אין מקום לגירושין בינינו. ראיתם פעם שגבר יתגרש מגבר?

קוקסינל מצידה טוענת שמאז הניתוח היא נהפכה לאשה אמיתית, וגם מרגישה את עצמה «מאוד נשית». היא הבטיחה להביא לשפ'כך אישור מרופא. שידע לו, בעלה המנחל.

הוא

והיא

לפני אחרני נשואין

בגבר, ובחודאי לא כמאדאם ארתור. אבל — קוקסינל רצה להתחתן. מה עשה? הוא הלך למנתח מפורסם, וגם המועדון היא קוקסינל.

היא נהגה לעלות על הבמה, לשיר, ול- השיר לאט'לאט את הבגדים מגופה הנפלא. עם כל בגד שהיתה מסירה, היו גוברות קריאות ההתפעלות של הקהל הנירגש. אבל ההתרגשות האמיתית ציפתה לקהל בסוף המופע: לתדהמתם ניגלה להם שקוקסינל, שזכתה לכינוי «מרילין מוגרו הצרפתיה», היא — גבר.

הגבר הזה נולד והוטבל כז'אק דיפרנזאה. הוא גדל, רצה להיות צנתן, לא התקבל, עבד כנער מעליה במלונות-פאר, ולבסוף הפך לכוכב-זמר אצל מאדאם ארתור, אשר כשמו כן הוא: מופיעים שם גברים בדמות נשים. שם נתנו לו את השם קוקסינל, ושם הוא גם פגש באהבת-חיוו, במר פרנסיס בונה.

אף אחד לא התרגש מזה שגבר התאהב